

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันจันทร์ที่ ๑๖ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ศาสนาอิสลาม

ให้เราพากันเข้าใจในการประพฤติในการปฏิบัติ เพราะทุกคนนั้นความรู้
ความเข้าใจพร้อมทั้งการประพฤติการปฏิบัตินั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ เราทั้งหลายจะได้เอา
ความรู้ความเข้าใจเอามาใช้มาประพฤติมาปฏิบัติเพื่อเป็นมรรคเป็นอริยมรรค
เราจะได้พากันมีความสุขในการประพฤติในการปฏิบัติ เพื่อเป็นหลักการอุดมการณ์
อุดมธรรม

สมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ อยู่ที่สัมมาทิฐิความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง
ปฏิบัติถูกต้อง

เราทุกคนเน้นมาที่ตัวของเราเอง ถือว่าการประพฤติการปฏิบัติธรรม
เป็นสิ่งสำคัญ

เราอาศัยร่างกายที่เป็นมนุษย์ มีอายุขัยอยู่ได้ร่วมศตวรรษหนึ่งคือร้อยปี
ถ้าเรามีปีติมีความสุขมีเอกัคคตาอยู่ได้มากกว่าร้อยปี ที่เป็นทรัพยากรที่ประเสริฐ
ที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์ มีธาตุทั้ง ๔ มีขันธทั้ง ๕ มีอายตนะภายนอกภายใน
รวมกันเป็น ๑๒ เอาหลักการ อุดมการณ์อุดมธรรม ที่เป็นตัวอย่างแบบอย่าง

ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ท่านได้บำเพ็ญพุทธบารมีมาหลายล้านชาติ
เพื่อมาเป็นตัวอย่างแบบอย่าง

เราทั้งหลายต้องพากันตั้งใจตั้งเจตนา เพื่อเอาสมาธิฐิตะความเห็นถูกต้อง
เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง ชีวิตของเราก็จะก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ
ทั้งความรู้กับการปฏิบัติ เพื่อเราจะได้หยุดสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ทำสิ่งที่ถูกต้อง
เพราะทุกอย่างคือกรรมคือกฎแห่งกรรมคือผลของกรรม พากันตั้งใจพากันตั้งใจเจตนา

การปฏิบัติธรรมนั้นไม่มีต่อหน้าและลับหลัง ถ้าต่อหน้าและลับหลังแล้ว
คือความไม่ถูกต้อง ไม่ใช่บริสุทธิ์คุณ มันยังเป็นต่อหน้าและลับหลังอยู่

ชีวิตของเราในชีวิตประจำวันมันเป็นข้อสอบและข้อสอบ ให้เรารู้เข้าใจ
ในชีวิตประจำวันเราจะเป็นข้อสอบและข้อสอบ ทั้งข้อสอบและข้อสอบมันจะมีอยู่ที่
ปัจจุบัน เรามีตามันก็มีรูป นี่คือข้อสอบแล้วก็ข้อสอบ

ถ้าเราไม่มีตา รูปก็ไม่มี เรามีหูมันก็ไม่มีเสียง ถ้าเราไม่มีหู มันก็ไม่มีเสียง

ให้รู้เข้าใจ ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเป็นเพียงสิ่งที่สัญจรไปมา ชั่วครั้งชั่วคราว
หาใช่สัตว์บุคคลตัวตนไม่ ความว่างจากเปล่าจากสัตว์บุคคลตัวตนนั้นแหละ
เป็นสภาวะธรรมที่บริสุทธิ์

เราทั้งหลายต้องพากันรู้พากันเข้าใจ เราทั้งหลายจะไม่ได้ไปตามผัสสะ
ทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ เราจะได้ไปตามธาตุตามขั้นตามอายตนะ

เราทั้งหลายจะได้มีศีลปะด้วยความรู้ความเข้าใจ ความรู้ความเข้าใจนี้
เพื่อเป็นข้อสอบและข้อสอบ

เราทั้งหลายต้องทำหน้าที่ของตัวเอง ต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ ให้เราทุกคนถือว่า เราทุกคนมีโอกาสดูที่เรามีธาตุมีขันธมีอายตนะ เราต้องมีปิติ มีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

เรานอนเราพักผ่อนให้เพียงพอ การนอนการพักผ่อนให้เพียงพอนี้คือการปฏิบัติธรรม การเอาศีลนำชีวิตคือความหยุดคือความพักผ่อน การเอาสมาธิยกเลิกเรื่องอดีตอนาคต ปัจจุบันก็เข้าสู่ความว่างจากตัวตนจากสัญญาตณฺหา สัญญาตณฺหาที่มีความสำคัญมันหมายความว่าเราเป็นผู้หญิงผู้ชาย เป็นคนหนุ่มคนสาวเป็นคนแก่เฒ่าคนชราหรือเป็นคนตาย อย่างนี้เรียกว่าสัญญาตณฺหา

สัมมาสมาธิมันเป็นความว่างจากตัวจากตน

การประพฤติการปฏิบัติ ปัญญาสัมมาทิฐิเราเข้าใจ มีการปฏิบัติติดต่อกันต่อเนื่อง มันจะเป็นสมาธิเองโดยธรรมชาติ มันจะเป็นสัมมาสมาธิ

ปัญญานี้หมายถึงรู้เหตุรู้ปัจจัย ว่าเพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี ที่เอาศีลเอาสมาธิมาประพฤติมาปฏิบัติ เพื่อให้ศีลสมาธิปัญญารวมกันเป็นหนึ่งอันเดียวกัน เป็นมรรคาปฏิบัติ เป็นทางสายกลาง เป็นการพัฒนาระหว่างใจกับวัตถุ พัฒนาใจกับวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เพื่อเราจะได้สงบด้วยศีลด้วยสมาธิ ด้วยปัญญา ด้วยปฏิบัติที่ติดต่อกันต่อเนื่อง

เราหยุดสัญญาตณฺหาด้วยความรู้ความเข้าใจ เราหยุดความชอบไม่ชอบนะความชอบไม่ชอบนั้นก็ชื่อว่าความปรุงแต่ง ธรรมนั้นไม่มีความปรุงแต่ง ธรรมนั้นไม่ก้าวกาย ธรรมนั้นไม่ลิตรอนสิทธิ ธรรมนั้นเป็นประภัสสร ธรรมนั้นหยุดปรุงแต่งทางวิทยาศาสตร์คือความปรุงแต่ง เป็นความดีเพื่อตัวตน เป็นการเรียนการศึกษา

เพื่อตัวเพื่อตน การทำงานเพื่อตัวเพื่อตน ประกอบอาชีพเพื่อตัวเพื่อตน อันนี้คือ ความปรุ้งแต่ง

พระนิพพานนะคือสภาพไม่ปรุ้งแต่ง คือสภาพที่พอดี พอเพียงเพียงพอ เป็นความสงบเป็นปัญญา เป็นปัญญาเป็นความสงบ เป็นการเจริญสติปัญญา สติปัญญาคือ ความสงบกับปัญญา ปัญญากับความสงบ มันจะเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม เป็นสุคโต ยืนเดินนั่งนอน บริโภคใช้สอย ไม่มีลิตรอน มีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา หยุดวิภูฏสงสาร ด้วยความรู้ความเข้าใจ ที่บทยทสดว่ การระงับสังขารด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นความไม่มีทุกข์อย่างยั้ง

เราทั้งหลายนะต้องรู้เข้าใจ เพื่อที่จะไม่ฟุ้งซ่านไป จะได้สงบด้วยการมีสติ จะได้สงบด้วยการมีปัญญา เพื่อจิตใจของเราจะเป็นประภัสสร ที่เราแก่เราเจ็บเราตาย เราพลัดพราก มันเป็นผลกรรมจากที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจ ด้วยเหตุนี้เราต้องรู้เข้าใจ เห็นภัยในการเวียนว่ายตายเกิด เห็นคุณค่าในการประพฤติการปฏิบัติ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้พวกเราเน้นที่ปัจจุบัน เพราะอดีตมันก็มารวมที่ปัจจุบัน อนาคตที่ยังมาไม่ถึงมันก็มาอยู่ที่ปัจจุบันนี้แหละ ปัจจุบันมันเป็น อย่งไร มันก็เป็นพื้นฐานของอนาคตอย่งนั้น ปัจจุบันมันว่างจากนิติบุคคลตัวตน ด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญา เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี การบำเพ็ญบารมี ถึงเน้นที่ปัจจุบัน

เราทั้งหลายถือว่าชีวิตนี้ประเสริฐ ไม่มีใครช่วยเราได้ ตนแลเป็นที่พึ่งของตน ในโลกนี้ไม่มีใครช่วยเราได้ สิ่งที่ยลัษค์คักดีลัษท์คือความรู้ความเข้าใจ มีปติมีความสุข ในการประพฤติการปฏิบัติ ข้อวัตรกิจวัตร ศีลสมาธิปัญญาเป็นสิ่งที่คักดีลัษท์

การคิดดี ๆ พุทดี ๆ กิริยามารยาทดี ๆ เพื่อเอาธรรมนำชีวิตนี้เป็นสิ่ง
 ขลังศักดิ์สิทธิ์

เราไม่ต้องไปขอพรจากพระพุทธเจ้า เราไม่ต้องไปขอพรจากพระอรหันต์
 เราไม่ต้องไปขอพรจากครูบาอาจารย์ จากท่านที่เป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ
 เราไปหาท่านเพื่อความรู้ความเข้าใจ ไปถือนิสสัยของพระพุทธเจ้า ไปถือนิสสัย
 ของพระอรหันต์ ไปเอาหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อความขลังความศักดิ์สิทธิ์
 เพราะไม่มีใครช่วยเราได้ เพราะความแก่ความเจ็บความตายความพลัดพรากนั้น
 มันเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรมเป็นประภัสสร

ให้เราารู้ให้เข้าใจเรื่องไฟต์ เรื่องการประพุดติการปฏิบัติ

การประพุดติการปฏิบัติมันเป็นไฟต์ มันเป็นการชิงแชมป์ระหว่างโลกกับธรรม
 เราไปดูนักกีฬา นักฟุตบอลเค้าชิงแชมป์กันนั้นเป็นทีมเวิร์ค หรือว่าเราไปดูนักมวย
 เค้าชิงแชมป์กันตัวต่อตัว นั่นเป็นไฟต์

ให้เราารู้เข้าใจ ในปัจจุบันมันเป็นไฟต์ของเราละ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราก็ปล่อยให้
 ใ้กาลเวลามันกลืนกินเรา แก่เฒ่าเปล่า ๆ เสียทรัพยากรความเป็นมนุษย์

ถ้าเราเข้าใจ เราก็ไม่ไปตามผัสสะ ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม เราก็ตั้งอยู่ในความสงบ
 ตั้งอยู่ในปัญญา มันหยุดสัญชาตญาณ มันหยุดการเวียนว่ายตายเกิดด้วยพระธรรม
 ด้วยพระวินัย เพราะมันเป็นไฟต์ เป็นการประพุดติเป็นการปฏิบัติ

วิภูฏสงสารคือการเวียนว่ายตายเกิด เราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็เวียนว่ายตายเกิด
 เราทั้งหลายต้องรู้วิภูฏสงสาร มีข้อวัตรข้อปฏิบัติ มีศีลมีสมาธิมีปัญญาเป็นข้อวัตร
 ข้อปฏิบัติ

ให้เราารู้ข้อวัตรข้อปฏิบัติ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เมื่อตาเราเห็นรูปมันก็จะไปตามความไม่รู้ไม่เข้าใจ ถ้าเราไม่เข้าใจหูเราได้ฟังเสียงมันก็จะไปตามความไม่รู้ไม่เข้าใจ เราต้องรู้เข้าใจว่าเราจะตามอะไรไปไม่ได้ ความสงบระงับสังขารทั้งหลายถึงเป็นความดับทุกข์อย่างยิ่ง ดับทุกข์ด้วยรู้เข้าใจ ด้วยศีลด้วยสมาธิด้วยปัญญาอย่างนี้

วัดคือข้อวัตรข้อปฏิบัตินะ วัดนั้นคือธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะ ๑๒ นะ

เราต้องรู้เข้าใจเรื่องข้อวัตรข้อปฏิบัติ เราอยู่ที่ไหนที่เรายังไม่ตายมันก็มีธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะ ๑๒ เราทั้งหลายจะได้มีข้อวัตรข้อปฏิบัติเพื่อไม่ไปตามสิ่งแวดล้อมเพื่อเข้าสู่ข้อวัตรกิจวัตรที่ตั้งอยู่ด้วยความไม่ประมาทไม่เพเลิดเพลิน

ให้เรารู้เข้าใจในเรื่องความเป็นประภัสสรของธรรมชาติ เพื่อเราจะได้ปฏิบัติติดต่อต่อเนื่อง

ความเคยชินในการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏสงสารของเรามันมีพลังมีเพาเวอร์มาก คู่ต่อสู้มีพลังมากมีเพาเวอร์มาก เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจนะ ธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะ ๑๒ มันมีพลังมากมีเพาเวอร์มาก ถ้าความสงบเราไม่เพียงพอปัญญาของเราไม่เพียงพอ ไม่อาจจะต้านทานพลังเพาเวอร์แห่งอวิชชาแห่งความหลงได้ สัมมาสมาธิความตั้งมั่นถึงเป็นสิ่งที่สำคัญ

เราทั้งหลายต้องเห็นความสำคัญในข้อวัตรกิจวัตรพระวินัยสิกขาบททั้งเล็กกลางใหญ่เป็นสิ่งสำคัญ เราอย่าไปมองข้ามสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ อุปกรณ์เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็คืออุปกรณ์นะ

ตาหูจมูกลิ้นกายใจนี่คืออุปกรณ์นะ อุปกรณ์กับกรรมกรก็คืออันเดียวกัน

เราเอาอุปกรณ์เอากรรมกรมาทำงานประพุดิจงานปฏิบัติ ศีลสมาธิปัญญา ให้ถือว่าเป็นอุปกรณ์เป็นกรรมกร ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ ไม่รู้เรื่องกฎของกรรมไม่รู้เรื่อง ผลของกรรม

เราไม่รู้การประพุดิจการปฏิบัตินะ เค้าจะทำงานเค้าต้องใช้อุปกรณ์นะ ศีลสังวร เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ อยากได้มากมันก็ไม่มาก อยากได้น้อย มันก็ไม่น้อย ศีลสังวร ปาฏิโมกข์สังวร อินทรีย์สังวร อาชีพสังวร เราต้องรู้เข้าใจ นี่เป็นอุปกรณ์ นี่เป็นความสงบนี้เป็นปัญญา หยุดความฟุ้งซ่านก้าวไปด้วยความสงบ ด้วยปัญญา นี่คืออุปกรณ์ในการเดินทางนะ

เค้าจะเดินทางไกลเค้าก็อาศัยปลีแข้งก้าวไปซ้ายขวา คนรุ่นใหม่สมัยใหม่ เค้าเดินทาง เค้าใช้รถใช้เครื่องบินใช้เรือ

ให้รู้ให้เข้าใจว่าศีลสมาธิปัญญาคือยานเพื่อหยุดสัญชาตญาณเป็นอุปกรณ์ เป็นยานพาเราไปนะ ตัวตนนะมันคือวัฏฏสงสาร

เราต้องเข้าใจเรื่องยาน สิ่งภายนอกมันก็เป็นยานภายนอก สิ่งที่เราเดินทางไกล อันนั้นเป็นยานภายนอก รถ เครื่องบิน เรือเดินทะเลเดินมหาสมุทร อันนี้คือ ยานภายนอก

ยานภายในในเรื่องจิตเรื่องใจได้แก่ศีล ได้แก่สมาธิ ได้แก่ปัญญา กายวาจา กิริยามารยาทอาชีพเป็นมรรคเป็นอริยมรรค เป็นยานพาหนะนำเราไป ที่เป็นอุปกรณ์ ที่เป็นกรรมเป็นกฎของกรรมเป็นผลของกรรม เพราะทุกอย่างนั้นคือเหตุคือปัจจัย

ให้เราทั้งหลายพากันรู้เข้าใจนะ เราทั้งหลายจะได้ยกเลิกจะได้แคนเชิลวัฏฏสงสาร ของตัวเอง ยกเลิกอดีตทั้งหมดนะ ไม่ให้เรื่องอดีตมันปรุงแต่งเราได้

ทำอย่างไรอดีตถึงจะปรุ้งแต่งเราไม่ได้ เราก็ต้องมีสติคือความสงบ มีการปฏิบัติติดต่อกันเรื่อยมา อดีตถึงจะทำงานไม่ได้ เพราะกายวาจาภิรียมารยาทใจมันมีวาระเดียวกัน ไม่มีหลายวาระนะ

ถ้าเราปฏิบัติติดต่อกันเรื่อยมาไม่ขาดตกบกพร่อง อดีตก็จะปรุ้งแต่งเราไม่ได้ ให้เรามีความสงบให้เพียงพอ ให้เรามีศีลเพียงพอ มีสมาธิเพียงพอ มีปัญญาให้เพียงพอ ในปัจจุบัน กรรมนั้นก็ติดตามเราไม่ทัน วิบากกรรมก็จะถึงเราได้เพียงร่างกาย เพราะร่างกายมันเป็นธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อายุตนะ ๑๒ นะ สิ่งนี้เป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม

เราก็ต้องรู้เข้าใจว่าอันนี้เป็นอดีต ผลจากความไม่รู้ไม่เข้าใจ เมื่อเราแก้ไขเรื่องเก่าไม่ได้ เราก็ยอมรับนะ การยอมรับสภาวะธรรมคือความเป็นจริงถึงเป็นความสงบอย่างยิ่ง เป็นการหยุดความปรุ้งแต่งด้วยความรู้ความเข้าใจ นี่คือนิพพานบริสุทธิ์คุณการมาสงบระงับสังขารทั้งหลายคือความดับทุกข์ เป็นความดับทุกข์อย่างยิ่ง

ความรู้ความเข้าใจเป็นการเรียนเพื่อเสียสละ เป็นการทำงานเพื่อเสียสละ เป็นข้าราชการเป็นนักการเมืองเพื่อเสียสละ เป็นนักบวชเพื่อเสียสละ มีความสุขในการเสียสละ การเสียสละคือการหยุดวิภวสงสารของตัวเองของเราเอง ช่างหัวเผือกช่างหัวมัน ถึงโลกนี้จะอ่อยจะแซบจะล่ำจะนัวจะหอยก็ช่างมัน ช่างหัวเผือกช่างหัวมัน เหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ มหาภูมิพลอดุลยเดช ท่านบอกว่าช่างหัวเผือกช่างหัวมัน

เราต้องเสียสละ เพราะการเสียสละมันเป็น ความหยุดเป็นความสงบ และก็เป็นนิพพานบริสุทธิ์คุณ

ชีวิตของเรานี้เป็นสัมมาทิฐิ รู้เข้าใจ อย่างองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านทรงเสียสละแก่ม่มวลมนุษยเทพเทวาสรรพสัตว์ทั้งหลายวันละ ๒๐ ชั่วโมง คือการเสียสละ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการเสียสละ เสียสละให้ธาตุให้ชั้นให้อายตนะ พักผ่อนบรรทมวันละ ๔ ชั่วโมงคือการเสียสละ

การให้ทานก็คือการเสียสละ การรักษาศีลก็เพื่อเสียสละ การทำสมาธิก็เพื่อเสียสละ การเจริญปัญญาเพื่อบริสุทธิคุณนี้ก็คือการเสียสละนะ

เราคิดดูดี ๆ เราไม่เสียสละมันจะไปได้อย่างไร เพราะการไปไม่ได้คือการไม่เสียสละ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ส่งพระอรหันต์ ๖๐ รูปออกไปเผยแผ่ไปบอกให้ประชาชนให้มหาชนเข้าใจในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ ต้องเสียสละความคิดเห็นผิด เข้าใจผิด ที่เอาธาตุเอาชั้นเอาอายตนะเป็นตัวเรา มันคือความคิดเห็นผิด เข้าใจผิด

ต้องพากันเสียสละ อย่าให้ประชาชนมหาชนเค้าเอาความหลงนำชีวิต ต้องรู้เข้าใจ ในชีวิตที่ประเสริฐ พัฒนาใจพัฒนาวัตถุไปด้วยการเสียสละ ถึงจะเป็นความถูกต้อง ถึงจะเป็นความสงบเป็นปัญญา เป็นปัญญาเป็นความสงบ เมื่อมันเสียสละแล้วถึงไปได้ ถ้าไม่เสียสละมันก็ไปไม่ได้ มันก็อยู่ในภพในภูมิแห่งความหลง ย่ำต๊อกอยู่ในที่เก่า ย่ำต๊อกอยู่ในความหลง

ถ้าเราเสียสละนะ เราถึงมีปัญญานะ คนไม่เสียสละชื่อว่าคนไม่มีปัญญา ไม่มีศีล ไม่มีสมาธิไม่มีปัญญานะ

ผู้ที่ไปเผยแพร่ถึงไปบอกให้ทุกคนรู้ความจริงบอกให้ทุกคนเสียสละ ไม่ใช่บอกให้ประชาชนมหาชนว่าทำอย่างนี้ได้บุญมาก ได้อานิสงส์มากนะ ประชาชนมหาชนนะ ไม่ได้ว่าอย่างนั้น

บอกให้เสียสละ มีปิตีมีความสุขมีเอกัคคตาในการเสียสละ ถ้าเราเสียสละ ก็จะเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี ความรู้ความเข้าใจ ปัญญา กับความสงบนี้เปรียบเสมือนแพทย์ที่จะผ่าตัดสมองนี้ สมองเป็นอวัยวะ ที่มีเส้นประสาทน้อยใหญ่ที่ควบคุมคอนโทรลสรีระร่างกายของมนุษย์ แพทย์ที่จะผ่าตัดต้องมีความรู้ความเข้าใจพร้อมกับความสงบความนิ่ง มันเป็นความสงบ กับปัญญา เป็นสมณะวิปัสสนา มันจะเป็นความพอดี

ผู้มีปัญญามากก็ต้องมีความสงบมากเป็นคู่กัน ผู้ที่มีปัญญาน้อยก็ต้องเพิ่มปัญญา การเอาตัวเอาตนเป็นที่ตั้งมันมีปัญญาน้อย ก็ต้องเสียสละตัวตนมันถึงจะมีปัญญา เพราะตัวตนคือปัญญาน้อย คือไม่มีปัญญานะ

แพทย์จะผ่าตัดหัวใจก็เหมือนกัน หัวใจเป็นศูนย์รวมที่ส่งเลือดไปหล่อเลี้ยง ร่างกายทุกชิ้นส่วน แพทย์จะผ่าตัดก็ต้องมีความรู้มีความเข้าใจมีความสงบ ถึงจะปลอดภัย มันเป็นความพอดีเป็นความเพียงพอ มันเป็นความสงบเป็นปัญญา

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ อาศัยความรู้ความเข้าใจนี้แหละประพฤติปฏิบัติ เน้นมาที่ตัวเรา

อย่างเราไปอยู่กับพระพุทธเจ้า ไปอยู่กับพระอรหันต์ เราก็ปฏิบัติอย่างนี้แหละ ศีลสมาธิปัญญานั้นคือพระพุทธเจ้าคือพระอรหันต์นะ พระอรหันต์คือหยุด

สัญญาตญาณ มีแต่พระธรรมมีแต่พระวินัย มีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา นั่นคือ พระอรหันต์

การปฏิบัติของเราจะต้องให้ติดต่อต่อเนื่อง ไม่มีต่อหน้าและลับหลัง การมีต่อหน้า และลับหลังมันคือความเครียดนะ การทำอะไรชั่วครั้งชั่วคราวมันคือความเครียด มันเป็นการจัดฉาก มันเป็นการหลอกลวง มันเป็นความเครียด

เราไปทำอะไรในพิธีต่าง ๆ จะเป็นพิธีพระราชทานอะไรต่าง ๆ มันเครียด เพราะไปทำชั่วครั้งชั่วคราวมันเป็นความเครียดนะ ถ้าการปฏิบัติมันติดต่อต่อเนื่อง ไม่มีต่อหน้าและลับหลัง มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ มันจะหยุดความเครียด

อย่างเรามานั่งสมาธิในศาลาเป็นหมู่คณะตัวตรงอย่างนี้แหละ นี่เป็นเพราะเราทำ เพื่อจัดฉาก เพื่อให้เพื่อนเรายอมรับ เพื่อให้หมู่คณะเรายอมรับ เพื่อให้คนเห็น เป็นการจัดฉากเป็นความเครียด

การปฏิบัติถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลังให้มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ อย่าให้มีต่อหน้าและลับหลังการปฏิบัติถ้ามีต่อหน้า และลับหลังมันคือนักหลอกลวงนะ นักหลอกลวง มันเป็นการอวดโชว์ มันไม่ใช่ ของจริง มันเป็นของอวดของโชว์ อันนี้เป็นความเครียดนะ

การปฏิบัติธรรมจึงเอาพระพุทธเจ้ามาไว้ที่กายวาจาภิริยามารยทของเรา อย่าให้มีต่อหน้าและลับหลัง การปฏิบัติธรรมต้องเอาพระอรหันต์มาไว้ที่กายวาจาภิริยามารยาทอาชีพรั้งใจอยู่ตลอดเวลา

เราต้องมีศีลสมาธิปัญญาอยู่ตลอดเวลาตลอดกาลตลอดเวลาด้วยความรู้ความเข้าใจ พวกที่เครียดทนความเครียดไม่ไหว ก็เลยพากันนั่งคอดกนั่งคองอย่างนี้ประการหนึ่ง เก่งหน้าดูเลย เพื่อเอาหน้าเอาตาเอาความหลง มันไม่ใช่บริสุทธิ์คุณ

การประพฤติกการปฏิบัติถึงเน้นที่ใจเน้นที่เจตนา ถึงจะเป็นการเสียสละที่ไม่หวังผลตอบแทนด้วยความหลง ความหลงมันเป็นตัวเป็นตนให้รู้เข้าใจ อย่าไปทำอะไรให้คนอื่นเค้าเสื่อมใส ให้คนอื่นเค้ายอมรับ กวาดวัดให้ดี ๆ ภูศาลาดี ๆ จัดเฟอร์นิเจอร์ดี ๆ เพื่อให้คนอื่นเค้าเสื่อมใส อันนี้ไม่ใช่ละ

ถ้าอย่างนั้นทำไปเพื่ออะไรละ ก็ทำไปเพื่อเสียสละ เพราะตัวตนนั้นมันไม่ยอมเสียสละ เค้ามัวเวลาเพื่อปรับตัวเข้าหาเวลาเพื่อเสียสละ เรามีข้อวัตรกิจวัตร เพื่อเราจะได้มีข้อวัตรกิจวัตรเพื่อให้เราได้เสียสละ เพราะการเสียสละมันคือศีล คือสมาธิคือปัญญา มันเป็นความดีเป็นบารมี เป็นบริสุทธิ์คุณ

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้พากันเสียสละ ช่างหัวเผือกช่างหัวมัน

เราทุกคนมีวิภูฏสงสาร มีพ่อแม่ มีอดีต มันก็ต้องคิดมันก็ต้องวิตกกังวล แต่เราก็ต้องรู้เข้าใจในเรื่องวิภูฏสงสารในการเวียนว่ายตายเกิด เราพยายามอย่าให้อดีตที่ผ่านมามันปรุงแต่งเรา ให้เรามีสติคือความสงบมีสัมปชัญญะคือปัญญา เอาปัจจุบัน ให้ดี ๆ ให้มีปิติมีความสุขในพระธรรมพระวินัยในปัจจุบัน

เราต้องมีพระธรรมพระวินัย มีข้อวัตรปฏิบัติเป็นเครื่องอยู่ เราจะได้หยุด เอาความหลง เอาความงมงาย เอาไสยศาสตร์เป็นเครื่องอยู่ เพราะว่ามันไม่ถูกต้อง มันเป็นวิภูฏสงสาร เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ต้องเห็นภัยในวิภูฏสงสาร

เราทั้งหลายมาสร้างพระคือมาสร้างผู้เสียสละคือตัวเรานี้ละ เราทั้งหลายต้องมาสร้างพระอย่างนี้

เราคิดดูดี ๆ นะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพานไปแล้ว ร่มห้ารอยปีนเค้งถึงสร้างพระพุทธรูปปฏิมา เพราะความรู้ความเข้าใจว่าพระที่แท้จริง นั่นคือผู้ที่เสียสละคือผู้ที่รู้ร้อยสัจรู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์

พระคือผู้ที่เสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละเราจะมีศีลมีสมาธิมีปัญญาได้อย่างไร เพราะมันเป็นตัวเป็นตน เราจะเป็นพระธรรมพระวินัยได้อย่างไร เพราะตัวตนนั้น ไม่ใช่พระธรรมพระวินัย มันเป็นตัวเป็นตน

เราต้องรู้เข้าใจเรื่องความเป็นพระนะ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเห็นมัยรู้มัย ชีวิตนี้มันพังทลาย ล้มละลาย พังทลายเหมือนตึก สตง.

เราคิดดูดี ๆ มหาวิทยาลัยนาแล้นทาที่ประเทศอินเดีย ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ พัฒนาแต่วิทยาศาสตร์พัฒนาแต่วัตถุไม่เอาใจไปพร้อม ๆ กัน มหาวิทยาลัยนาแล้นทาเลยถูกเผา เพราะเอาแต่วัตถุ เอาแต่วิชาความหลง เอาแต่วิทยาศาสตร์ เอาความหลงนำชีวิต ทั้งพระธรรมทั้งพระวินัย ทั้งมรรคทั้งอริยมรรค ตั้งอยู่ในความหลงความเพลิดเพลิดตั้งอยู่ในความประมาท ประจบคฤหัสถ์ประจบคนรวย ประจบข้าราชการนักการเมือง มหาวิทยาลัยนาแล้นทาเลยถูกเผา ใช้เวลาเผาอยู่ตั้งหลายเดือนนะ

ตัวไม่รู้ไม่เข้าใจนี้คือตัวอันตรายนะ

การประพฤติการปฏิบัติท่านถึงให้เราเน้นที่ปัจจุบัน เพื่อให้เป็นศีลเป็นสมาธิ เป็นปัญญาในปัจจุบัน อย่าให้เป็นตัวเป็นตน ให้เป็นปัจจุบันธรรม

ความเข้าใจในเรื่องเป็นพระน่ะ ที่ก่อนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะเสด็จดับขันธปรินิพพาน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านประกาศต่อมหาชน ว่าอีก ๓ เดือนข้างหน้าพระตถาคตเจ้าจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน

ท่านพระอานนททัฬหคามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า เมื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพาน จะให้เราเอาหลักการอุดมการณ์ อุดมธรรม จะเอาใครแทนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอานนททัฬหคาม อย่างนี้

พระพุทธเจ้าตรัสว่า อานนทเอ๋ย ให้รู้เข้าใจนะ พระธรรมพระวินัย ขั้ววัตรกิจวัตร ที่เป็นพระธรรมพระวินัยแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์นั้นแหละคือความรู้ คู่การประพฤติการปฏิบัติ นั้นแหละคือพุทธะ

คำว่าพุทธะนี้ไม่ได้หมายถึงสรีระนี้ พุทธะนี้คือพระธรรมพระวินัย มีความรู้ ความเข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ โลกนี้จะก้าวไปด้วย สุปฏิปันโนคือผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบปฏิบัติตรงปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ปฏิบัติสมควร ให้รู้เข้าใจ พระธรรมพระวินัยคือตัวแทนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เพราะความถูกต้องเป็นสิ่งที่มีอยู่ ความดับทุกข์เป็นสิ่งที่มีอยู่ พระนิพพาน เป็นสิ่งที่มีอยู่เราต้องรู้เข้าใจ

ให้พากันมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ โลกนี้ก็จะมีพุทธะคู่กับชีวิต ไม่ใช่ความหลงคู่กับชีวิต ด้วยเหตุด้วยปัจจัยนี้ เวลาผ่านไปตั้งห้าร้อยปีถึงการสร้าง พระพุทธรูป สร้างพุทธปฏิมาแทนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะสัมมาทิฐิ ความรู้ความเข้าใจ

อริยมรรคมืองค์แปดคือความเป็นพระทางกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพนะ
คือความเป็นพระ รู้ด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นเวลาช้านานตั้งห้าร้อยปี ถึงมีการสร้าง
พุทธปฎิมา

เพื่อให้ทุกคนพากันรู้เข้าใจนะ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต
เอาความหลงนำชีวิต ชีวิตนี้มันก็จะพังทลายเหมือนตึก สตง.นะ

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตึก ๓๐ กว่าชั้น ตึก สตง.ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ
เอาความหลงนำชีวิตเอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพังทลาย ชีวิตมันพังทลายนะ
ตึกสตง.มันพังทลายด้วยนิติบุคคลตัวตนพังทลายด้วยทุจริตมันจะไปแก้ไขตั้งแต่
ภายนอกมันจะไปพัฒนาตั้งแต่วิทยาศาสตร์จะไปเอาความสุขบนความหลง
ชีวิตเลยพังทลายนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ เราคิดดูดีๆ นะ ตึกใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ตั้งหลาย
สิบตึกที่กรุงเทพมหานครที่ปริมณฑล เค้าไม่พังทลายเหมือนตึกสตง. เพราะพอที่จะรับ
น้ำหนักได้ ไม่ใช่ไม่โก่งกิ้นคอร์รับชั่นนะ แต่เค้าโก่งกิ้นคอร์รับชั่นน้อยพอที่จะรับ
แผ่นดินไหวจากมณฑลทะเลประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมณฑลทะเล
ประเทศพม่าห่างไกลกันตั้งนับพันกิโล

นี้ให้เรามองเห็นในแง่มุมความไม่ถูกต้องนะ ชีวิตที่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต
มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป เห็นภัยในวัฏฏสงสาร
รู้จักความคิดรู้จักอารมณ์เหมือนท่านพระอาจารย์ลี ธัมมธโร สมุทพรปราการ
ท่านรู้จักความคิดการปรุงแต่งของตัวเอง

เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตของเราทั้งหลายมันก็ต้องพังทลาย เพราะมันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี่แหละ

ตึก สตง. ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวมของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวมของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจ ในการประพฤติกการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตน ไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปด ถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพฤติกการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพด้วยความถูกต้อง

มันต้องรู้ธรรมรู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมนุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก เราไม่ได้จัดการตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี่นะ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์

ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติมันก็ไม่มีความทุกข์อยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องรู้จักการประพฤติการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจริตนะ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าทุจริตนั้นคือตัวตนนะ ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจริต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักธรรมบุญ ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจริตนะ

การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิกทุจริต ถึงจะเป็นนักบริหาร ตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจในการบริหารในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ มารับผิดชอบโฟกัสในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย มาทุจริตนะ

ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากันใส่สุทผูกเนคไท เป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่เป็นผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลงต่างหาก ทรงความโง่ความหลงมกต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิ์คุณ เข้าถึง ธรรมบุญเข้าถึงรัฐธรรมบุญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นอบายมุขอบายภูมินะ มันตกอยู่ในภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ

ในภพภูมิของวิภูสสงสารนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะอยู่ใน ระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภาพภูมินี้แหละ ภาพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภาพภูมิ

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพจน์ปฏิบัติ เราจะได้ย่ำต่อกับความหลงที่มีศัพท์ว่า “คน” คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้น มันจะวกลงอยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับสิ่งนั้น ๆ อยู่ในภาพภูมินั้น ๆ

เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภาพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพจน์ การปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันวกลงในความหลงอย่างนั้น จิตใจวกลงอย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียงความหลง หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่าหัวใจบ่อนคาสีโน เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสีโน หัวใจบ่อนทำลายความถูกต้อง หัวใจบ่อนความหลง

ให้เรารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวิฆเนศวรสงสาร ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพจน์การปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์

เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคลตัวตนอยู่

เราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะถึงเป็นการพัฒนาครบวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลงนำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต

เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั้นนะประเทศเล็ก ๆ เท่อำเภอนึงของเมืองไทยก็ได้ เค้าพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชียเพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเก้าส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนาตามหลักเหตุตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญญาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญญาแล้วต้องรอบคอบอย่าลืมนะชีวิตของเรามันเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับทางงูเดียวงูมันจะมากัดเรา งูพิษมันจะมากัดเรานะ การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้วเราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ หลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ

ให้อาอุตมธรรมให้อาธรรมอาธรรมบุญมันถึงจะสมบูรณ์เข้าถึงความพอเพียง
เพียงพอเข้าถึงความพอดี เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย
เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่าย

เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึง
ความพอดี การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรีศรูก็เป็น
วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำเสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการ
รู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณ
มีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ขันธ์ทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติกการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยอวิชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ
ถ้าเรารวย รวยความหลงมันไม่ดีนะ รวยความโง่หลงมกมายเรียกว่ารวยไสยศาสตร์
มันไม่ดีนะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ มันเป็นความหลงนะ

ให้เรารู้เข้าใจ อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศ
เคাঁเล็กนิตเดียวเคাঁตั้งบ่อนคาสีโนเคাঁรวยกัน ประเทศมาเก๊า ก็เหมือนกัน
เคাঁรวยกัน

ประเทศสิงคโปร์เคাঁมีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เคাঁคิดว่าประเทศ
สิงคโปร์มันเล็กนิตเดียว จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้
ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวยได้ เพราะคนในนี้โลกนี้
มันคนมีความไม่ฉลาด เอาความหลงนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก

ถ้าเราตั้งบ่อนคาสีโน เราสามารถรวยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์
 เค้ายิงพากันตั้งบ่อนคาสีโน จะเรียกบ่อนคาสีโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้
 มันคืออันเดียวกัน

ให้เรารู้เข้าใจ ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่า
 เราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสีโน
 นำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกบ่อนคาสีโน
 มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา
 ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ท่านทั้งหลายเป็นผู้ที่ประเสริฐ เป็นผู้ที่มี
 ฝีมือปราณ มีโอกาสมีเวลา จึงได้ขออนุโมนาล่องหน้าเอาไว้อีก่อน

ให้รู้เข้าใจ พวกเขามีปิตีมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ
 บุญกุศลมันจะเป็นบารมีของพวกเราที่เป็นบริสุทธิ์คุณทางกายวาจาภิรียมารยาท
 ทั้งใจ มันจะเป็นบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ บุญกุศลนี้จะได้ส่งให้มอบให้
 สรรพสัตว์ทั้งหลายให้ผู้วายชนม์บรรพบุรุษของเราทั้งหลายที่จากไป

การบรรยายพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
 ที่เป็นบริสุทธิ์คุณในเช้าวันที่ ๑๖ มิถุนายนนี้ก็เห็นสมควรแก่เวลาในการบรรยาย
